

La portabilitat i com portar-la.

Un relat de: [aleshores](#)

(En un canvi de companyia de telecomunicacions, tot confiant en la divina providència del mercat.)

- Aquí li torno el router tal com demanen,...

- A molt bé! Em puc quedar la bossa de plàstic?

- I tant, cap problema!

-Escolti, per això, només un detall: aquell número de telèfon que ens va ser assignat per defecte, la modalitat de contracte escollida, però que mai hem demanat d'activar, cal anular-lo, o fer quelcom?

- A doncs fa bé de dir-m'ho!, veiam?

- Sí, és el 123456789. Doncs miri, l'han d'anular igual perquè sinó els hi cobraran,...

-A, sí? però si no hi ha targeta SIM i no l'hem demanat, ni fet servir!

- No importa, anava en el pack de fibra, telefonia fixa i 2 mòbils, tot i que devia quedar en suspens per motius....

- Doncs anul·lem-lo. Ha de venir la titular del contracte?

- No, perquè aquesta gestió només es pot fer trucant al número d'atenció al client 1234. Quan li parli l'ordinador digui-li primer, "alta" i després, "alta",...

- Com? però si jo vull fer una baixa,....

- D'aquesta manera l'atendran abans,...

- Home, doncs gràcies,....per desfer els embolics dels directius sagaços de la seva companyia i que no fan sinó fer-la més odiable,....si no fos per Vostès,....que la humanitzen una mica,...

- Sigui benvingut,....No es mereixen les gràcies,..

Buff!, ha estat difícil!, però ara cal trucar al 1234:

(en castellà) "Els nostres agents estan ocupats, el temps d'espera estimat és superior als 5 minuts, mantinguis a l'espera..".(musiqueta roquera Queen i repetició de proclames i anuncis,...) Allunyo el telefon de la meva orella per preservar el meu equilibri psíquic.

Es penja i he de tornar a trucar: "alta" i "alta", recordo.

Ens atenen; tot finalitza bé.

(Al cap d'una estona d'haver efectuat l'anul·lació, recepció d'SMS):

"Hem acceptat el seu encàrrec de compartir dades del número mòbil 123456789,..."

- Hòstia! "Compartir dades"? Segur que ho hem fet tot bé?...

Confiem en la divina providència del mercat! Confiem, doncs, que no ens arribarà una factura del número fantasma compartint dades amb, no sé,.... amb el més enllà.

Visca!

Fiem-ho tot al sagrat principi regulador del mercat, aquesta eina divina, misteriosa, i eterna!, que ens portarà al benestar global, ella tota sola.

Quins misteris que guarden els mecanismes econòmics! Afortunadament tenim gent preparada, a Princeton,

Harvard o Yale,...per traure'n l'entrellat.